

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός αποφάσεως
6744/2001

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Αλεξάνδρα Κακκαβά,
Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του
Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 2/4/2001,
χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση
μεταξύ :

Του αιτούντος : Γεωργίου Ν. Κωνσταντίνου, κατοίκου
Αθηνών, τον οποίο εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος Δικηγόρος
του Ανδρέας Χρόνης.

Των καθών η αίτηση : 1. Δημητρίου Κ. Ιωαννίδη,
κατοίκου Πειραιώς, 2. Βασιλείου Θ. Κατσιφή, κατοίκου
Αθηνών, ο οποίος αφημόνω με το πληρεξούσιο δικηγόρο
τους ~~κανένα~~ Μιχαήλ Κωνσταντίνο.

Ο αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η από 17-1-2001 αίτησή του,
η οποία κατατέθηκε με αριθμό 876/2001, πρόσδιορίστηκε για τη
δικάσιμο της 5-2-2001 και μετά από αναβολή για την παραπάνω
δικάσιμο και εκφωνήθηκε από το έκθεμα.

Της προσέδεσης ο προσεχείσθωτος υπέρ των αγωνών αριθμητικών
χρήσης Επίπλου Σερρών από την επιρροβωνικής σειράς της ημέρας
Τετάρτης Διαυγέρο στην παραπάνω φωτό του χρόνου.
Του προσέδεσης ο προσεχείσθωτος υπέρ των αγωνών Παρασκευής Επίπλου
χρήσης Φίλιας Βούλας Νέας Αργολίδας ή Ο δεύτερος Ιατρός ο βοιωτικής ή ο οποίος
επιρροβωνικής σειράς την παραπάνω φωτό του (αντί) ξεράνει.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξουσιοί δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 57 παρ. 1 του Α.Κ. δικαιούμενος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του, έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και για μην επαναληφθεί στο μέλλον. Ως προσβολή της προσωπικότητας θεωρείται κάθε διατάραξη, από πράξεις τρίτων, των επί μέρους εκφάνσεων αυτής, όπως είναι η εικόνα του προσώπου, η τιμή, η υπόληψη, το απόρρητο της ιδιωτικής ζωής, η πίστη, το επάγγελμα, η ελευθερία ανάπτυξης οικονομικής δραστηριότητας, κλπ. Παράνομη δε είναι η προσβολή της προσωπικότητας, όταν η βλαπτική πράξη του τρίτου απαγορεύεται από διάταξη νόμου, ή γίνεται χωρίς δικαίωμα ή επιχειρείται κατ' ενάσκηση δικαιώματος, το οποίο, είτε είναι μικρότερης σπουδαιότητας από πλευράς έννομης τάξης, είτε υπό περιστάσεις που καθιστούν καταχρηστική την άσκησή του (βλ. Ολ.ΑΠ 812/1980 ΝοΒ 2979, Ολ.ΑΠ17/87 ΝοΒ 26.1223, ΑΠ 787/85 ΝοΒ 34.560, ΑΠ 835/72 ΝοΒ 21.205, ΕΑ10504/86 Ελ.Δηη 28.1315, 6338/81ΝοΒ 29.1412 με παραπομπές σε θεωρία και νομολογία).

Στην προκειμενη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτησή του, ο αιτών, εκθέτει, ότι από δεκαετίας και πλέον ασχολείται συστηματικά με την μελέτη και την έρευνα στο χώρο της Εθνικής μας Βυζαντινής μουσικής και κατόπιν συγκριτικών μελετών και αναλύσεων των επικρατουσών στο χώρο απόψεων και θεωριών, οδηγήθηκε στο συμπέρασμα, ότι η πλέον λογική και επιστημονική θεωρία αναφορικά με την προέλευση, δομή, ερμηνεία, θεωρητική τεκμηρίωση, παρουσίαση και έκτελεση της μουσικής, ήταν αυτή του Εθνομουσικολόγου, λαογράφου και ερευνητού Σίμωνος Καρρά. Ότι τα πορίσματα και συμπεράσματα της επιστημονικής του εργασίας τα περιέλαβε σε βιβλίο, που εξέδωσε στην Αθήνα το 1997, με τον τίτλο «Θεωρία και πράξη της Εκκλησιαστικής μουσικής », το οποίο επιδοκιμάστηκε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 6744/2001 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών – Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων.

Εκκλησία της Ελλάδος. Ότι οι καθών, προ μερικών εβδομάδων της υποβολής της αιτήσεως, έθεσαν σε κυκλοφορία βιβλία με τον τίτλο «Βυζαντινή Μουσική, η κοιτίδα της» και τον υπότιτλο «Το σήμερα στον Ελλαδικό χώρο και επίδοξοι Μεταρρυθμιστές», στο οποίο εμπεριέχονται οι αναφερόμενες στην αίτηση φράσεις, προσβλητικές, συκοφαντικές και υποτιμητικές για το άτομό του και έτσι προσβάλλεται βάναυσα η προσωπικότητά του ως ατόμου, ερευνητού και συγγραφέως. Επικαλούμενος στη συνέχεια επείγουσα περίπτωση, ζητεί να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα και ειδικότερα να διαταχθεί η απαγόρευση της κυκλοφορίας του βιβλίου των καθ' ων σε όλη την επικράτεια, να υποχρεωθούν να το αποσύρουν από τις έδρες των Ιερών Μητροπόλεων που το απέστειλαν, να απαγορευτεί κάθε μελλοντική πρόσβολή της προσωπικότητάς του με απειλή χρηματικής ποινής 1.000.000 δρχ. για κάθε παράβαση και να καταδικαστούν οι καθών στη δικαστική του δαπάνη.

Η αίτηση αρμοδίως εισάγεται πρότεινε συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά την προκειμενη διαδικασία (άρθρα 683, 22, 37 και 686 επ. Κ.Πολ.Δ.) είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 281 ΑΚ, 682 επ., 731, 732, 947 και 176 Κ.Πολ.Δ., 2 παρ.1, 5 παρ.1, 25 παρ. 3 του Συντάγματος και πρέπει να ερευνηθεί κατ' ουσίαν.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο παρενέβη προσθέτως υπέρ του αιτούντος, με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της, η Αγγελική χήρα Σίμωνος Καρρά, θεμελιούσα το έννομο συμφέρον της στο γεγονός ότι στο βιβλίο των καθών περιέχονται συκοφαντικές και υβριστικές φράσεις για τον αποβιώσαντα σύζυγό της και το έργο του.

Επίσης υπέρ των καθών παρενέβη προσθέτως, με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους στο ακροατήριο, ο Παγκρήτιος Σύλλογος Φίλων Βυζαντινής Μουσικής, με την επωνυμία «Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΚΟΥΚΟΥΖΕΛΗΣ», θεμελιώνοντας το έννομο συμφέρον του στο ότι είναι Σύλλογος με σκοπό τη διατήρηση και διάδοση της πατρώας Βυζαντινής

μουσικής και επιθυμεί να αποτραπούν σφάλματα, και πλημμέλειες που έχουν εμφιλοχωρήσει στο βιβλίο αιτούντος, το οποίο χρησιμοποιείται για διδακτικούς σκοπούς.

Οι παρεμβάσεις ασκήθηκαν παραδεκτά (άρθρα 80 και 689 ννε παρ. 6 Κ.Πολ.Δ.) είναι νόμιμες και πρέπει να εξεταστούν περαιτέρω κατ' ουσίαν, αφού συνεκδικαστούν με την αίτηση, λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας και για οικονομία χρόνου και δαπάνης (άρθρα 31 και 246 Κ.Πολ.Δ.)

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων Αλεξίου Γιαννακοπούλου, Λυκούργου Αγγελοπόύλου, Χρήστου Χατζηνικολάου και Γεωργίου Χατζηχρόνογλου, τα προσκομιζόμενα έγγραφα και από όλη τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα : Ο αιτών, ο οποίος ασχολείται από πολλών ετών με τη μελέτη και την έρευνα στο χώρο της Εθνικής Βυζαντινής μουσικής, το έτος 1997 εξέδωσε στην Αθήνα βιβλίο με τον τίτλο «Θεωρία και πράξη της Εκκλησιαστικής Μουσικής», στο οποίο περιλαμβάνει τα πορίσματα και συμπεράσματα της επιστημονικής του εργασίας σχετικά με την προέλευση, δομή, ερμηνεία, θεωρητική τεκμηρίωση και εκτέλεση της Βυζαντινής μουσικής, όπως αυτές είχαν διατυπωθεί από τον Εθνομουσικολόγο, λαογράφο και ερευνητή Σίμωνα Καρά. Προ μερικών εβδομάδων από της υποβολής της αιτήσεως, οι καθών έθεσαν στην κυκλοφορία βιβλίο με τον τίτλο «Βυζαντινή Μουσική η κοιτίδα της» και τον υπότιτλο «Το σήμερα στον Ελλαδικό χώρο και επίδοξοι Μεταρρυθμιστές». Σ' αυτό, αναφερόμενοι στο πιο πάνω βιβλίο του αιτούντος, αναγράφουν επί λέξει τα εξής : 1) στη σελίδα 105: ότι η έκδοση του βιβλίου δεν είναι «άμοιρη σκοπιμότητας», στη σελίδα 121 : «οι ισχυρισμοί της ομάδος των νέων αναθεωρητών ότι μετά τη μεταρρύθμιση υπάρχει κενό (το οποίον τώρα αναπληρούν εκείνοι) είναι κατά τον επιεικέστερο τρόπο, έκφραση γεμάτη θράσος και αλαζονεία», στη σελίδα 129 : «είναι χωρίς αμφιβολία έργον ανθρώπων που έχουν τρικυμία εν κρανίῳ!! Υποφέρουν προσέτι και από έλλειψη σοβαρότητος!!», στη σελίδα 136-137: «... αυτή η κατάτμηση των ήχων είναι καθ' ολοκληρίαν μία άρρωστη πράξη, που ασφαλώς δεν θα είναι για το καλό της μουσικής μας!!», στη

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 6744/2001 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών – Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων.

σελίδα 148: «Αυτά τα παντρέματα είναι τελείως έξω από τις ακουντικές παραδόσεις μας, τόσο μέσα στο τροπάριο, όσο και στο δημοτικό τραγούδι! Είναι φαντασίες ανθρώπων που θα πρέπει να εξετάσουν την ψυχική ισορροπία τους!!», στη σελίδα 161: «Τώρα όσον αφορά ότι ο υπό συζήτησιν ήχος, παράγεται από τον Λέγετον, μόνο σαν αστείο, θα μπορούσε να θεωρηθεί. Τούτο δεν μπορεί να πείσει κανένα, που να βρίσκεται έξω από την μάνδρα του παραλογισμού», στη σελίδα 165 : «προσπαθώ να βρω τους λόγους , που να δικαιολογούν αυτή τη μετατροπή. Δεν μπορώ να βρω κάποιο σοβαρό λόγο, πλην από τον άρρωστο εγωισμό, ότι τάχα εκείνοι κατέχουν την πραγματικότητα», στη σελίδα 170 : «Παραποίηση που δεν μπορώ να την εξηγήσω, γι' αυτό και θ' αρκεστώ, στο ότι ενεργούν από απόλυτη άγνοια. Επιεικώς!!», στη σελίδα 174 : «ο κ. Κωνσταντίνου Καταστρέφει όχι γιατί απλώς έχει μία άλλη θεώρηση, αλλά το περισσότερο γιατί δεν κατέχει το αντικείμενο που γράφει και διδάσκει ! » , στη σελίδα 181 αναφέρουν ότι ο αιτών (μαζί με τους Λυκούργο Αγγελόπουλο και Κων/νο Αγγελίδη) προσπαθούν να αλλοτριώσουν την πανίερη κληρονομιά και ότι προσπαθούν πεισματικά να διαδώσουν τις περίεργες μουσικές δοξασίες του Σίμωνος Καρά, γιατί απειλούν ευθέως την ύπαρξη της Ελληνικής μουσικής, τη μορφή και τη έκφρασή της και στη σελίδα 182 αναφέρουν : «Αντιστεκόμαστε γιατί η στάση τους μας δημιουργεί πολλά ερωτηματικά σχετικά με τις προθέσεις και δεν αποκλείουμε (καθόλου) και τις έξωθεν αποδείξεις από κύκλους εχθρών της χώρας μας». Περαιτέρω στις σελίδες 122 και 123 του βιβλίου τους αναγράφουν για τον Σίμωνα Καρά : «ο εν λόγω έχοντας διαλέξει τον μοναχικόν και έξω από την πεπατημένη βίο, ικανοποιώντας ίσως και βαθύτερα ψυχολογικά προβλήματά του (πολλά λέγονται) εδιδάχθη κατά μόνας, την λεπτότατη αυτή τέχνη, η οποία μεταβιβάζεται MONON μέσω ακουντικής διεργασίας, (ως προς το πρακτικόν μέρος της)...». «Ο εν λόγω, καθαρό δημιούργημα και θρέμμα ανωμάλων

καταστάσεων, καθώς και εκείνης της 4^{ης} Αυγούστου διευκολύνθηκε και ωφελήθηκε τα μέγιστα από αυτήν!».

Οι περιεχόμενες στο βιβλίο αυτό των καθών φράσεις είναι προσβλητικές, συκοφαντικές και μειωτικές προσωπικότητας του αιτούντος ως ατόμου και ερευνητού^{Η ΒΝΕ} Βυζαντινής μουσικής και συγγραφέως, αφού τον εμφανίζουν ως αιρετικό, (έελ. 182) επικίνδυνο και εθνικά ύποπτο. Δεν συνιστούν αντικείμενική και θετική κριτική της εργασίας του, όπως διατείνονται αυτοί και η αναφορά των παραπάνω φράσεων δεν ήταν αναγκαία για τη διατύπωση των αντιθέτων απόψεων τους σχετικά με την εκτέλεση της Βυζαντινής μουσικής. Επίσης προσβάλλουν την μνήμη του Σίμωνος Καρά. Πρέπει να σημειωθεί, ότι η εργασία του αιτούντος έτυχε της επιδοκιμασίας, τόσο της Εκκλησίας της Ελλάδος, όσο και του Οικουμενικού Πατριαρχείου (βλ. προσκομιζόμενες επιστολές). Βέβαια, οι καθών, αντιλαμβανόμενοι ότι ανεπίτρεπτα περιέλαβαν τις εν λόγω φράσεις στο βιβλίο τους, κατέβαλαν προσπάθεια απαλείψεώς τους, χωρίς όμως να έχουν προβεί τελικώς, μέχρι τη συζήτηση της αιτήσεως, στην απάλειψή τους και στην απόσυρση από την κυκλοφορία των ήδη κυκλοφορησάντων εντύπων. Πιθανολογήθηκε τέλος και η επείγουσα περίπτωση της λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, καθότι ο αιτών είναι καθηγητής μουσικής και πρωτοψάλτης στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Αθηνών και γνωστός σε ευρύ κύκλο προσώπων, ιδίᾳ δε των ασχολουμένων με την Βυζαντινή μουσική.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει, δεκτής γενομένης της υπέρ του αιτούντος προσθέτου παρεμβάσεως και απορριπτούμενης της προσθέτου παρεμβάσεως υπέρ των καθών, — να γίνει δεκτή η αίτηση, ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να ληφθούν τα αναφερόμενα στο διατακτικό ασφαλιστικά μέτρα για την προστασία της θιγείστης προσωπικότητας του αιτούντος, με απειλή χρηματικής ποινής 500.000 δρχ. για κάθε παραβίαση του διατακτικού της αποφάσεως. Τέλος, πρέπει να καταδικαστούν οι καθών και ο προσθέτως υπέρ αυτών παρεμβαίνων, στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του

φύλλο της υπ' αριθμ.6744/2001 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών – Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων.

αιτούντος και της προσθέτως υπέρ αυτού παρεμβαίνουσας, όπως ορίζεται στο διατακτικό (άρθρο 176 Κ.Πολ.Δ.).

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει κατ' αντιμολίαν των διαδίκων την αίτηση και τις πρόσθετες παρεμβάσεις.

Δέχεται την αίτηση και την πρόσθετη υπέρ του αιτούντος παρέμβαση και απορρίπτει την πρόσθετη υπέρ των καθών παρέμβαση.

Διατάσσει προσωρινά την απαγόρευση της κυκλοφορίας του βιβλίου των καθών «Η Βυζαντινή Μουσική – η κοιτίδα της», σε όλη των επικράτεια.

Υποχρεώνει αυτούς να το αποσύρουν από τις έδρες των Ιερών Μητροπόλεων όπου το απόστειλαν.

Υποχρεώνει αυτούς να παραλείπουν στο μέλλον κάθε παράνομη προσβολή της προσωπικότητας του αιτούντος.

Απειλεί κατ' αυτών, ως μέσον αναγκαστικής εκτελέσεως, για κάθε παραβίαση της αμέσως ανωτέρω διατάξεως, χρηματική ποινή πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμών. Και,

Καταδικάζει τους καθών, και τον προσθέτως υπέρ αυτού παρεμβαίνοντα, στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του αιτούντος και της προσθέτως υπέρ αυτού παρεμβαίνουσας εκ δραχμών τριάντα χιλιάδων (30.000).-

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη, δημόσια, στο ακροατήριό του συνεδρίαση στην Αθήνα στις 2 Αυγούστου 2001.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(Μόνο για τη δημοσίευση)

